

SAU Alm. del
bilag 11
offentligt

Skatteministeriet

Den 25 FEB. 2005

Til

Folketingets Skatteudvalg

Ang. Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove (Forenkling af reglerne om begrænset skattepligt mv. og anpartsreglerne).

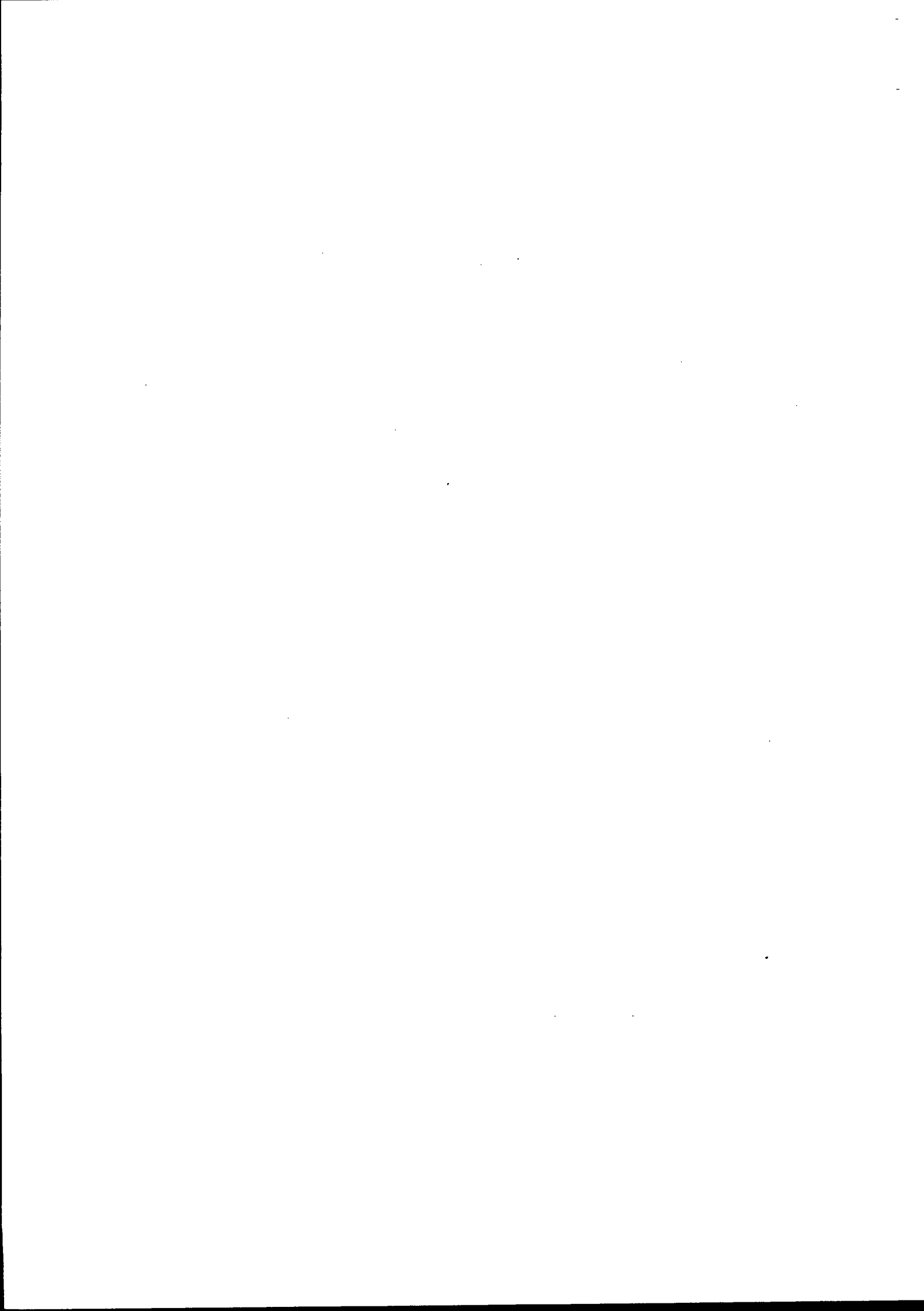
Til udvalgets orientering fremsendes hermed indkomne høringsvar:

Advokatrådet/Advokatsamfundet
Foreningen Registrerede Revisorer
Dansk Landbrugsrådgivning Landscentret
Landbrugsrådet/Dansk Landbrug
HTS
Skatterevisorforeningen
Ejensomsforeningen Danmark
Foreningen Danske Revisorer
Frederiksberg Kommune
Finansrådet
Danmarks Rederiforening
Københavns Kommune
Forsikring & Pension
Amtsrådsforeningen
Dansk Industri
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer
Danske Ejendomsprojektudbyderes Brancheforening

Høringsvarene bliver kommenteret i forslaget.

Med venlig hilsen

Astrid Fandrup

Skatteministeriet
Att.: Hårdy Pedersen
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K.

SCANNET
11-02-2005

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

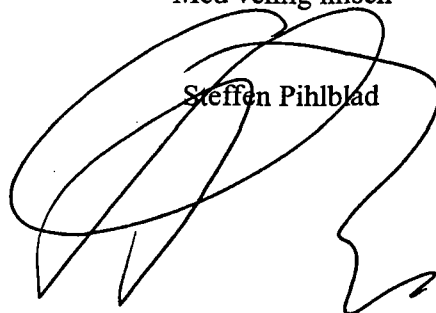
DATO: 11-02-2005
J.NR.: 04-012702-05-0172
REF.: Spi/Kfp

Høringssvar – Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove (forenkling af reglerne ombegrænset skattepligt mv. og anpartsreglerne)

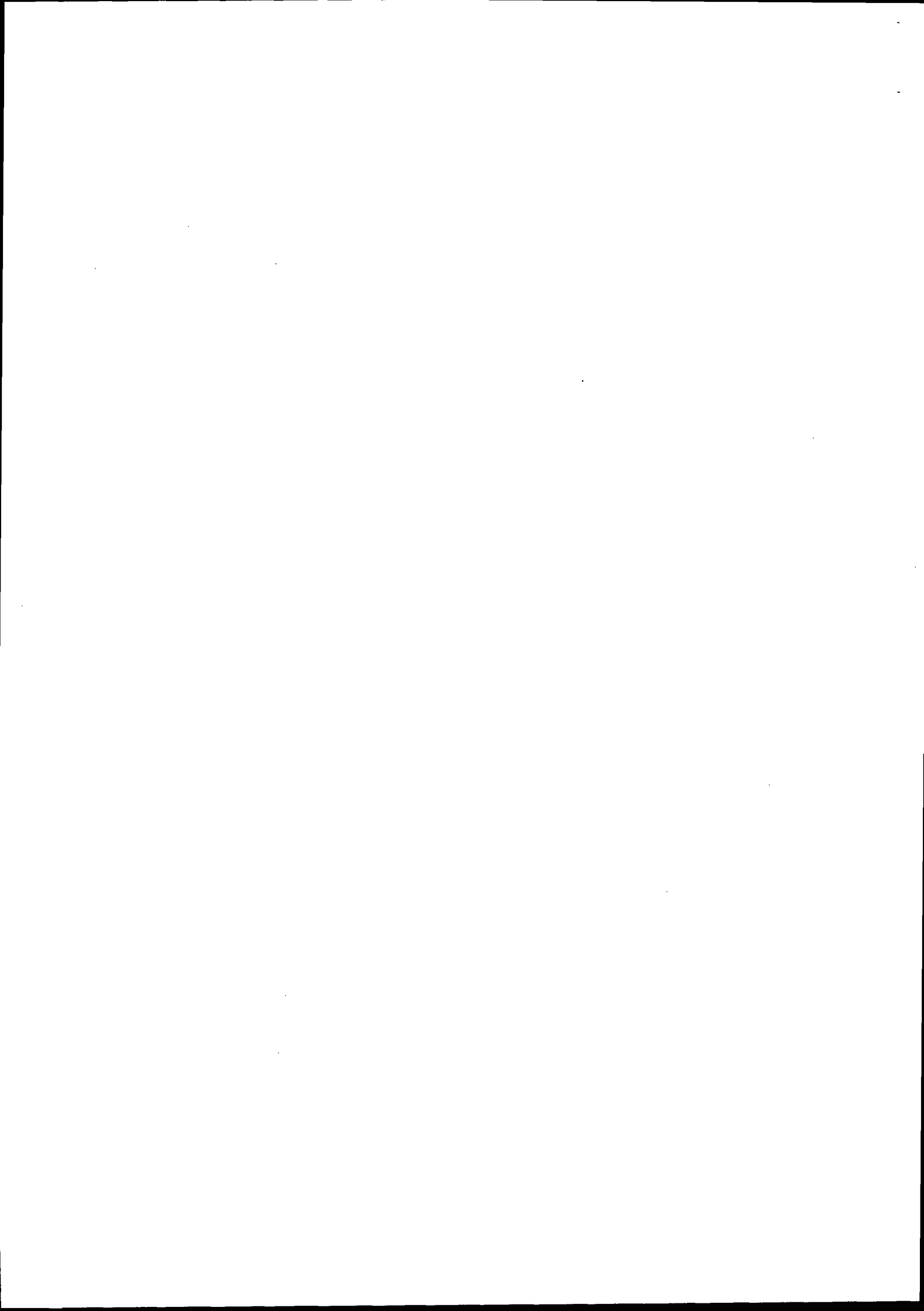
Skatteministeriet har ved e-mail af den 13. januar 2005 anmodet Advokatrådet om en udtalelse vedrørende ovennævnte lovudkast.

Lovforslaget har været forelagt Advokatrådets Skatteudvalg, og Advokatrådet skal på denne baggrund meddele, at forslaget ikke giver anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Steffen Pihlblad

Fra: Mads Grønnegaard <mg@frr.dk>
Til: <pskper@skm.dk>
Dato: 18-02-05 14:33
Emne: Hørings svar

Udkast til forenkling af reglerne om begrænset skattepligt m.v. og anpartsreglerne
FRR takker for muligheden for at kommentere forslaget.

Generelt kan vi støtte forslagene, som vi kan konstatere, alle indeholder lettelser eller forenklinger.

Ændring af ligningslovens § 33 A

Vi kan konstatere, at regeringen agter at præcisere reglerne i ligningslovens § 33 A i relation til undtagelsen om, at lempelsen ikke gælder offentligt ansatte. Vi kan støtte den foreslåede præcisering. I forbindelse med ændringen af ligningslovens § 33 A kunne det måske være på sin plads at indarbejde konsekvenserne af Højesterets dom TfS 2003, 426, kommenteret af Told- og Skattestyrelsen i TfS 2004, 115.

Højesteret kommer efter vores opfattelse med en ret alvorlig skærpelse af praksis for fortolkning af 42-dagesreglen, idet udlandsopholdet anses for afbrudt ved ophold i Danmark i mere end 42 dage inden for en hvilken som helst 6-månedersperiode. Ligningsrådet har ellers tidligere været eksponent for, at 42 dagesreglen kunne bedømmes som et gennemsnit over en længere periode.

Skatteministeriet mente, jf. TfS 2004, 115 ikke, at dommen gav anledning til en ændring af ligningslovens § 33 A. FRR mener imidlertid, at man af retssikkerhedsmæssige årsager bør skrive Højesterets fortolkning ind i loven. Alternativt, og det ville efter vores opfattelse være det bedste, kunne man ændre reglerne, så praksis før højesteretsdommen ophøjes til lov. Hvis ikke reglerne laves om, giver det efter vores opfattelse anledning til stor usikkerhed, når folk arbejder i udlandet. Man er nødt til hele tiden at holde øje med, at man ikke i en vilkårlig 6 måneders periode er hjemme på ferie i mere end 42 dage.

Et godt eksempel på, hvor uheldig højesteretsdommen virker, kunne være en situation, hvor en ansat arbejder i udlandet fra 1/1 til 31/12 2004. Personen tager hjem og holder ferie fra den 30. juni til den 10. august. Den 11. august rejser personen atter tilbage og afslutter sit arbejdsforhold i udlandet frem til den 31. december. Personen har kun holdt ferie ialt 43 dage ud af 12 måneder, men resultatet af højesteretsdommen er, at han ikke kan få lempelse efter ligningslovens § 33 A. Hvis ferien var påbegyndt en dag senere, ville der kunne opnås lempelse for den første periode 1. januar til 30. juni.

Reglen bør laves om, så man kan tillade sig at holde ferie gennemsnitligt 7 dage pr. måned.

Med venlig hilsen
Mads Grønnegaard
skattekonsulent

36 34 44 22 Telefon

36 34 44 44 Telefax

CC: Jacob Buss <jbu@frr.dk>, Jørgen Frausing <jf@frr.dk>, Henrik Friis <hf@frr.dk>, Gruppe - Skatteudvalget <Gruppe_-_Skatteudvalget@frr.dk>

Skatteministeriet
Att. Hardy Pedersen
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

16. februar 2005

Mail pskper@skm.dk

Kommentar til udkast af 13. januar 2005 vedrørende forenkling af reglerne om begrænset skattepligt m.m.

Vedrørende forslaget til § 2 om ændring af § 13, stk. 8, i lov om arbejdsmarkedsbidrag

Det foreslås, at foreløbige bidrag, som er pålignet en medarbejdende ægtefælle, ikke skal være endelige i de tilfælde, hvor den medarbejdende ægtefælle afgår ved døden.

Forslaget vedrører kun de tilfælde, hvor det er en forskudsregistreret medarbejdende ægtefælle, der er afgået ved døden.

Det må anses for en helt rimelig ændring i reglerne omkring dødsbopeskating og arbejdsmarkedsbidrag.

Men der er et tilsvarende problem, hvis det er den anden ægtefælle, der afgår ved døden. Man bør derfor udvide reglen til at gælde afdøde ægtefælle, uanset om det er den erhvervsdrivende ægtefælle, eller det er den medarbejdende ægtefælle, der afgår ved døden.

Hvis det er den ægtefælle, der i overvejende grad driver virksomheden (M), der afgår ved døden, og den anden ægtefælle (H) overtager boet til hensidde i uskiftet bo, er det længstlevende H, som er skattepligtig og dermed bidragspligtig af virksomhedens samlede indkomst fra primostatus. Også i dette tilfælde er det acontobidrag, som er betalt af afdøde M, endeligt jf. § 13, stk. 8, i lov om arbejdsmarkedsbidrag. Dette gælder, uanset at længstlevende H skal betale arbejdsmarkedsbidrag af virksomhedens samlede indkomst fra primostatus. Derfor bør forslaget udvides til også at gælde i denne situation og ikke kun, når det er den medarbejdende ægtefælle, der dør.

Hvis boet skiftes, kan der mindst forekomme følgende 4 situationer:

1. M ejer og driver virksomheden i overvejende grad. Det er H, der dør. M vil uden for dødsbopeskatingen være skattepligtig og bidragspligtig af den samlede indkomst fra virksomheden fra primostatus dog med mulighed for, at der overføres et arbejdsvederlag for den arbejdsindsats, der er ydet af den medarbejdende ægtefælle, jf. dødsbopeskattelovens § 44, stk. 2. Forslaget medfører, at det forskudsregistrerede arbejdsmarkedsbidrag for H bliver tilbagebetalt. Der skal næppe betales arbejdsmarkedsbidrag af det beløb, der beskat-

ningsmæssigt overføres efter dødsboskattelovens § 44, stk. 2, eller efter dødsboskattelovens § 22, stk. 1, nr. 6 eller nr. 7.

2. M driver virksomheden, men det er H, som ejer virksomheden. H, der evt. er medarbejdende ægtefælle, afgår ved døden. I denne situation beskattes virksomhedens indkomst i mellemp perioden efter H og i boet efter H, idet der dog kan overføres et arbejdsvederlag til M jf. dødsboskattelovens § 22, stk. 1, nr. 6. Forslaget medfører, at evt. forskudsregistreret arbejdsmarkedsbidrag for H bliver tilbagebetalt. Da M ikke er død, foretages der en slutopgørelse af arbejdsmarkedsbidraget for M, og hele acontobidraget tilbagebetales, idet M ikke skal beskattes af nogen del af virksomhedens indkomst. I denne situation betales der ikke arbejdsmarkedsbidrag af nogen del af virksomhedens indkomst i det pågældende år.
3. M ejer og driver virksomheden, H er evt. medarbejdende ægtefælle. M afgår ved døden. I denne situation er evt. acontobidrag betalt af M endelige. Virksomhedens indkomst beskattes i mellemp perioden efter M og i boet efter M. Evt. acontobidrag betalt af H tilbagebetales, idet der foretages en slutopgørelse for H, idet H ikke er død.
4. M driver virksomheden, men det er H, som ejer virksomheden. M afgår ved døden. I dette tilfælde vil acontobidraget, som er betalt af M, være endeligt, uanset at H uden for boet skal betale arbejdsmarkedsbidrag af den samlede indkomst fra virksomheden fra primo status.

I situation 4 bør afdødes acontobidrag også tilbagebetales på samme måde som forslaget medfører, at acontobidraget tilbagebetales i situation 1. På den anden side kan det overvejes, om de fordele, der opnås specielt i situation 2 vedrørende beregning af arbejdsmarkedsbidraget, bør opretholdes.

Ovennævnte ændringer bør gælde fra 2005 evt. tidligere. Der er derfor ikke behov for, at denne del af forslaget først skulle gælde fra og med 2006.

§ 5 om definition af begrænset skattepligt

I § 2, stk. 1, nr. 2, defineres en begrænset skattepligt vedrørende medlemskab m.m. af bestyrelser m.m. som:

nr. 2) Erhverver indkomst i form af vederlag for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende. Det er uden betydning for skattepligten, hvilken form vederlaget udbetales i.

I nr. 10 defineres den begrænsede skattepligt ved modtagelse af uafdækkede pensionstilsagn fra bestyrelser m.m. som:

nr. 10) Erhverver indkomst her fra landet i form af pensioner i henhold til uafdækkede pensionstilsagn, der ikke omfattes af pensionsbeskatningsloven eller sum til afløsning af dette pensionstilsagn, samt pensioner, rådighedsløn og lignende ydelser, når disse har sammenhæng med et tidligere tjenesteforhold eller med et tidligere medlemskab af, eller ydes til en tidligere medhjælp for bestyrelser, herunder kommunale bestyrelser mv., Folketing, udvalg, kommissioner, råd og lignende."

Man bør overveje, om det ikke vil være hensigtsmæssigt med den samme definition i nr. 2 og nr. 10 af, hvilke bestyrelser mv., der kan være tale om i de to relationer, herunder også, om de kommende regionsråd er omfattet, selvom disse ikke på nuværende tidspunkt alene er led i et forslag til strukturreform.

§ 11 om ændring i anpartsreglerne

I forbindelse med behandlingen af den del af lovforslaget, der vedrører ophævelsen af personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 12, bør der endvidere ses på en anden uhensigtsmæssig anpartsregel, nemlig personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 13. Ifølge denne er indkomst fra udlejning af afskrivningsberettigede driftsmidler og skibe, uanset antal ejere, omfattet af anpartsreglerne, når den skattepligtige ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang.

Den pågældende bestemmelse blev indført ved anpartsindgrebet i 1993. Ifølge lovbemærkningerne skulle bestemmelsen imødegå en kraftigt stigende skattetækning ved afskrivning på udlejningsaktiver.

Det har imidlertid vist sig, at bestemmelsen også har en uhensigtsmæssig - og formentlig utilsigtet - virkning i tilfælde, hvor der ikke er tale om skattetækning. Således finder bestemmelsen formentlig anvendelse, når en landmand på grund af alder eller sygdom bortforpagter sin landbrugsvirksomhed inkl. driftsmidler og staldinventar. I disse tilfælde skal der ifølge skattemyndighederne foretages en opgørelse af nettoindkomsten fra den del af bortforpagtningen, der vedrører driftsmidlerne, og denne beskattes efter reglerne i § 4, stk. 1, nr. 13.

Efter Landscentrets opfattelse burde § 4, stk. 1, nr. 13, udformes således, at reglen ikke er gældende, når der er tale om udlejning af driftsmidler i forbindelse med udlejning af en del eller en hel virksomhed, dvs. når udlejningen tillige omfatter udlejning af en ejendom, der tidligere, evt. i et bestemt antal år, har været drevet af den skattepligtige.

Med venlig hilsen

Knud Maegaard

